

מסורת הש"ס

[illegible]

ג'תש"ח

תושב ר"ה הנזק קלא אית
לזו פ"ה הקונטרס וסכר
וקבל. עין גיטין דף פו
ע"ה מד"ה עלולי מלכא:

הנהגות הב"ח

(6) תיס' ד"ה עד וס' יס' ספרים דגרסי הכא עד שחננים: (3) בא"ד קשה מלי קאמר הו' מלכו אית ליה דעולא, ג"כ פי ריב"ז אית ליה מלכו טעמי דעולא ודסימפון: (2) ד"ה שכן וס' ומס"ה קאמר אלא מעתה נמתי' דרבי גלי' וס' דפחות מתקבץ:

מוסף רש"י

[illegible]

סימפון בעבדים ליכא. לנצל את המחק: הא קא חוי לסו. וסגר וקובי: **נחלא גנב כו'.** אזוי עטל בכך דהא קי"ל המוכר עבד לחמיו ונחמלא גנב או קוביוסטום הגיעו וביצריהם היא (ב"ב"ז בהמוכר פירות) ודף ע"ג: **קוביוסטום.** גונב נפשות: **גנב.** הרי הוא שלו דסתם גנב דהא: **לסטים** מזויין. דהא זאל סחית ולא קטלו עליו: או מוכס **מלככות.** שמתחביר מיתה למלך: **קטל אים לסו.** וסגר וקבל: **ליכא קבל וסלך.** סימן הוא: **קיבל.** עליו את המומים משום סימפון ליכא משום דעולא איכא: **מסר.** האב לשלחי העצל או שיהלכו: שלחי האב עס לשלחי העצל ועזרה בדרך משום סימפון איכא: משום שמא תשקה ליכא ליהיבנהו לאחיה ולאחותה גבה: **סרקבא.** שלשה קצין: **דינרי.** והזבים: **דשוים שלתי.** לקבל קדושים וזאל נמלך זה כזמה וצנתיה דרבי ינאי נמי אי שו שלתי לא הו קדושין זאלא כזמרה **דינרי.** כל כסף **האמור כזמרה כסף דרבי.** אס פירש שקלים הו שקל צורי ואס סתם הו מטבעה הפחוטה שזלור: **ושל דכריסס כסף מדינה.** לקמן מפרש לא כסף מדינה שמעית שכתבף צורי אס שלע הו שמעית שכתבף צורי וזא דינר הוא שמעית שדכרי צורי. הלך פירוטה לא מיתא למימר לפי שהיא של מחוטה ובצורי מטבע של נחשת ליכא וקדושין כסף כתיב דהא קימה קימה גמירי וכיון דלפיסקת' מפירוטה אלמא מדיד דחשיבות צעי ואוקמה אדער דלקתמן: **ה"ג גופא אמר רב יהודה כו'.** וכללא הוא. כסף שכתב שכתב

במורה דוקא כסף כתיב או ש"מ דהוי כסף לורי ולא פרוטות:
והרי

קוביוסמוס. פ"ה גונב נפשות וקשה דנפ"ק דנבשותו (דף ה. א.) הכסף אהם מולא מחזיר ואחד ככר וי"א מנה ונחמית הכהיה או אחר בקי בחשבונות היה ומה ענין גונב נפשות לחסרון השקלים (פרשה יטלה) ויחזר שלמי כי עולה השחט (קדמור לוי עקב מלאח) הקוטרס נוחא ויפרסו דרניו חננאל נמי יש לומר דאדם שמשחק בק"ה. פ"ה וסבר וקבל וקשה לר"ם בדפדק המוכר פירות וכו' דף לפעין ומפרש ר"ם קבל אלא ליהי' ולא שביחי ולא חשו להו לסימניה המוכר מביא אחרין מולא בזה הילוקס קודם נתינת המעות והיה לפעין מביא אחרין קודם שנתן הילוקס מעות וקלט משמען קו בהם דפדקי קבל מסר יהי"ה. פ"ה קבל או מסר או הך כלומר מסר האכל הכה דבמסר שלחיו כנעל חיישין לסימניהם ויפדק נערה דמסר סימפון ליכא לתימח' כזי נראה לפרש דמסר והך דמסר חיישין לסימפון דלא לא דנקיון לה עד דחזר בבינו אבל

שכן אשה מקדשת על עצמה וכו'. קס"ד דר' יורא אפילו פסעט משום דמכיס כסף בקרא ולגבי דידה לא חשיב כסף אלא דב להקפיד על תרומה דדיניה הכי נמי לא תתקשו דדינא אפילו פסעט פסעט ידה לא קאמינא אפילו פסעטוהי הויה מתקדשת דכסף קרינא דב"ש וכו' דמחנ' ופירש הקונטרה דנמיה דמחנ' ינאי היבא דשוו דנכר' לשעורין כיון דחלוטין בטר כל אחת ואחת לפי דעה דכ"ג אלושוי ונראה דהכי פריך אלא מעתה כגון בנמיה דמחנ' ינאי וכו' לשעורין דנמיה דמחנ' ינאי משום שם פערות לא מתקדש בנמיה דנמיה דנמיה דמחנ' ינאי משום שם פערות כ' קאמינא מתקדשת ואז אינן יוצאות מכלל שאר נשים דהן יודעות שלא יתנו לש פ' קונטרה אם פירש שקלים היו שקה לורי אלא סתם היו מטבע פחותות של נחשת ליכא דבנדוקשין כסף מכיז דקריסה הקמרי וכו' ודינא דלפיקה פ' הקונטרה דה"ג גופא אמר דא היודא אמר דא אפי ודינא משום אלא

דעם ווידער משקלן זאל, וכן קורצן בקושטענדיג לאנג דינע, וואס שטעט וועלכע למשקל הכרזן
 דינע זייער (בבארות 3) כחש מדינה, שטייעט של

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

4.

עַד שֶׁהִבֵּנּוּ לְחֹפֶה מִשּׁוּם דַּעְיָא. מִדַּנְקָט עַד שֶׁחֲכָנָם לְחֹפֶה מִשְׁמַע דְּהֵיִינוּ בְּמִשְׁנֵה אֲחֵרֵינוּ דִּבְ' אַע"פ (בְּמִחוּצָה ד' טו, כ) שְׂאִינָה אֹכֻלָּה בְּהֵגַעַת זְמַן עַד שֶׁחֲכָנָם לְחֹפֶה וְחִמֵּיהּ דְּבִב' אַע"פ (שם) פְּלִינוּ אֲמֹרָאִי בְּמִשְׁנֵה רֵאשֻׁנָה שְׂאִינָה אֹכֻלָּה בְּתַרְמוּמָה עַד שֶׁיִּגִּיעַ זְמַן אִי

משום דעולא או משום סימפון אפי' בנמנה אחרונה מרדו כוליה דעממא משום סימפון כדאיתא הסם דקאמר ההס^(ט) ובחריטאס] משום סימפון והכא קאמר משום דעולא דהיינו משום שחא ימוגו ו"ל עד שחכנס לחופה לאו דוקא אלא עד שגיע זמן וכמשה ראשונה ולפי שבהגעת זמן גרעין לעשות חופה נקט חופה והער' משה מנייננה מפרש עד שחכנס לחופה הוי דוקא^ז דקסבר אי לא לגורו מעיקרא משום דעולא משום סימפון לא הוי מתחילין לגזור ולאסור עד שחכנס לחופה שרי מומין לא שכיחי ורוב גיסין אין בהם מוס אלא מאחר שהחילו לגזור משום דעולא גזרו בהחילה עד הגעת זמן משום שחא ימוגו אחריו הגיריה מסס ואילך עד ההופה משום סימפון הואיל וכבר הוזכרו לגזור עד הגעת זמן משום דעולא ולכן מלה העסס בדעולא שחא עיקר הדבר וגס' ספרים דגרסי^(ה) ההס עד שחכנס לחופה משום דעולא ומשום סימפון ולפי' ינחא^ז וקא' קשה דאמר בסמוך אוכל צייניה קבל משר וילך במסר דהכא למ' משום דעולא ליכא ומשום סימפון אינא^ז ולפי' ה"ר אבא ק' מאי קאמר הא כוליה אית^(ו) להו דעולא

[illegible]

ידה וקבלה קאמר דאזינה מקודשת הואיל ורגילה להקפיד על דיני שריגלה זו להקפיד ומשה' (ו) (ז) (קפד) במהם דביני ינא שריגלות וי קיבלה פסות מתקרב לא יחסד כפי לגבייהו ואין ו סכרה ומשני ב' כי קאמינה קדשה בליליא לא יחסי שריגה ואיכסי ויהי פלוגתא אמר ר' הוה קדשין אלא דוקא בתקרבא דדייני וקשה דא"ר נתן דבינן צ"כ דגמין (דף ד') ובפרק חזקת הבתים (ד"ב דף טז.) גבי ר' יוחנן הכי נמי דלא מתקשי בפסות מתקרבא דדייני א"ר נתן דבדין קרבא דדייני ואחרות מתקדשות בדיוני ומשני פסטה ידה לא קאמינה בליליא אי נמי שריגה איה דאזי כולן שות דבפסות מתקדין אינה אלא כמו לשאר נשים: **ב' כף האמור** בתורה פסות כף צור. ובגמרי הלכך פירושו לא מצינא אחרת כפי שזאל פס נחשת ובגמרי מנעב מפרושו אלמא מיד דהשיבות בעי אוקמוה אדניר ולקמיה בשממין ואי אדלעיל הוה ליה למיפוך לאלתר ליתא רב אשי דאמר כביה שמיא: וכו'

ה'תש"ח. היציאה נעשתה בקלות יחסית, והוא אף נשאר בחייו. הסיבה לכך היא שיש לו חברים רבים, ויש לו חברים רבים, ויש לו חברים רבים.

עין משפט
נר מצוה

צו א ב מ"י פט"ו
מהלכות מדרה ה'
יג [יג] סמג לאוין קט
טושי"ט ח"מ סוהן דלכ
סעף י'
צו ב מ"י פ"ג מהלכות
טוען ונטען הלכה א'
ג סמג עשין לה [טושי"ט
ח"מ כ"י סח סע"א]:

מוסף תוספות

[illegible]